

Fredmans Sång N:o 56 (Notabene)

Carl Michael Bellman (1740-1795)

1. När jag har en plåt att dric-ka, no - ta
2. Ja, var tid är allt- för här-lig, no - ta
3. Låt då allt sin cir- kel lö - pa, men dock -

be - ne, godt rhenskt vin, och där- till en vac-
be - ne, li - tet svår: o - vän up - på blod
no - ta be - ne, håll - ål - der- do-men ej

ker flic-ka, no - ta be - ne, som är min, är jag
be- gär-lig och fört- jän - sten sla-gen går. Mån-gen
ma stö-pa om min skö - na till ett troll... Vin och

nöjd af hjär-tans-grund, no-ta be - ne, blott en stund.
tror sig fri och säll - no-ta be - ne, ba - ga - tell!
skön-het mig upp - rör, no-ta be - ne, till jag dör.

Fredmans sång N:o 56

Notabene

1

När jag har en plåt¹ att dricka,
nota bene, godt rhenskt vin,
och därtill en vacker flicka,
nota bene, som är min,
är jag nöjd af hjärtansgrund,
nota bene, blott en stund.

2

Ja, vår tid är alltför härlig,
nota bene, litet svår²:
ovän
uppå blod begärlig
och förtjänsten slagen går.
Mången tror sig
fri och säll -
nota bene, bagatell (*sing.*)!

3

Låt då allt
sin cirkel löpa,
men dock - nota bene, håll -
ålderdomen ej må stöpa om
min sköna till ett troll³ ...
Vin och skönhet mig upprör,
nota bene, tills jag dör.

¹ *plåt*: zunächst eine Banknote aus Blech. Etwa ab 1770 eine Blechmünze mit dem Wert von zwei Silbertalern

² Möglicherweise biographischer Hinweis auf Bellman, der mit Geld nicht haushalten konnte und immer Schulden hatte.

³ *Troll*: ein zottiges, hässliches, kleines Wesen mit Stupsnase, großen Ohren und einem Schwanz, das der Sage nach die nordischen Wälder bewohnt. Der Troll bestraft den, der ihn nicht lieb hat, mit bösem Zauber.

Fredmans Lied Nr. 56

Das Merkewohl

Wenn ich habe ein *plåt* zu vertrinken,
wohlgemerkt, guten rheinischen Wein,
und dazu ein schönes Mädchen,
wohlgemerkt, das mein ist,
bin ich zufrieden von Herzengrund,
wohlgemerkt, nur eine Weile.

Ja, unsere Zeit ist gar zu herrlich,
wohlgemerkt, etwas schwer;
ein Widersacher,
der nach (meinem) Blut verlangt,
und der Gewinn ist zerschlagen.
Mancher wähnt sich
frei und glückselig
wohlgemerkt, alles Bagatellen!

Lass doch alles
seine Kreise drehen,
aber doch, notabene - halt! -
Möge das Alter nicht verwandeln
meine Schöne in einen Troll ...
Wein und Schönheit regen mich an,
wohlgemerkt, bis ich sterbe.

HS/IS 141296